

Tak očekával učitele V. Patý, který mohl se do místnosti v čp. 45 nastěhovat a nějakou lavici nebo pod. Překde vysvěciti, aby tak udržel tuš místnosti a stejně byt v německé škole, a vyučovacího Gregora Hollera, byla uvedena myšlenka české školy adejč na pokraj záhuby. Poučen inspečorem Hollerem, vydal majitel domu čp. 42 Alfred Kraupner, vrátný a kurýrku pojistí, že na pabraný byt (2 pokoj) v domě čp. 42 dle v nahradu stejný byt v čp. 4. Nikdo se k místu nestal jistý byt to je, pouze vejméně povídali. Takže 2 pokoj v nově a moderně vybaveném domě v čp. 42, byl poskytnut 1 (jeden) pokoj (omím-li to nazvat pokoj) v domě čp. 4 na byt učiteli českému. (Opravě se zmínim později.)

Takto připravená česká škola, jejíž místnost pro učebnu byla obydlena a byt pro správce školy byl tak vyhledán, že nebylo možno v něm bydleti, spala až do jara 1921.

Dnem 1. dubna 1921 byl na školu podepsán ustálenou ministerstvem školství a národnostním učiteli František Polánek v Olešné u Rakovníka.

= Uč. Fr. Polánek =

Učitel František Polánek narodil se 21. července 1892 v Rychnově okr. Rakovník. Po absolvování dvoutřídní obecné školy v Rychnově, odbral se na studia na vysokou státní reálku v Rakovníku, kdež 10. července 1912 vykonal svou zkoušku maturitu.

Po ukončení studií reálných připravoval se soukromě na zkoušku městské dospělosti, kterou složil 10. července 1914 v Brně.

Po zkoušce dospělosti působil na obecního školáka v Rakovníku, v Křivoklátě, Novém Jáchymově, Žebráku, Lísanech, Nemchyni jako výpomocný učitel. V listopadu 1917 složil městské učitelské zkoušky pro školy obecni v Brně, načež byl jmenován základním učitelem. Jako takový působil na obecního

školáka v Brumově, v Milostině, v Olešné (vermés okres Rakovník). Toto působení bylo ustáleno zemskou školní radou dne 7. září 1920 č. IV.-8394/20 správcem české národní školy v Deštnici okr. Žatec a dne 22. dubna 1921 č. 33327/21 správcem české národní školy v Žirelicích u Žatce.

Předodem učitele Fr. Polánka začíná pak opakový boj o českou školu zdejší. Dne 28. března 1921 dorazil se žádoucí do zdejší obce donáje, že počne ihned s vyučováním, ale eklatál se. Nebylo tu místnosti pro trádu, nebylo tu ani bytu pro něho. Místnost určená a zábrana pro trádu v čp. 45 byla obydlena a byl učený pro něho v čp. 4. byla místnost se schodištěmi a výstupci okny, s rozbitými, starými dveřmi, s rozbitými kamny v 1. poschodí, k mž nedaleké místnosti, všecky a shrnulé dřevěné sedody, po kterých bylo stříbrných chodit. Když toto ohledal, svolal si zdejší Češi do hostince p. Wachlera aby se poradil s nimi, jaké má učinit kroky, aby pokud možno nejdřív mohl začít vyučovati. Rodiče dítka vyslovili přání, aby vyučování počato bylo až počátkem října. roku 1921-22.

Tz. orácním přání rodiců ministerstvo škol. a národností a vedle toho shledal. Na vroč. politické správě v Žatci rádal pak okamžité domácení p. Gregora Hollera k vyklizení místnosti v čp. 45. Objednal lavice, tabuli, stůl a skřín pro školu, jakouž i jiné pomůcky a potřeby školy. Slibeno mu bylo brzy zahrocení. Tak uplynul čas k začátku škol. roku 1921-22 a během této doby město se mělo, takže prvního září 1921 bylo vše v lepším stavu jako 1. dubna 1921. Marně bylo volání jeho jmenu u ministerstva škol. a národností tak u vroč. polit. správy. Dovídají nechtě děle prodlužovat otevření české školy, nastěroval lavice a stůl do místnosti, učené projeto bylo v čp. 4 a 1. září 1921 tisíce bez jakýchkoli oslav a okázlostí začalo vyučovati.

Přihlásilo se a do školy přišlo 15 dětí: Karel Štanc, Eduard Štanc, Marie Štancová, Antonín Štanc, Josef Štanc, František Štanc, František Klein, Anna Kleinová, Berta Kleinová, Antonín Kopáček a Petr Štanc v Žirelicích, Berta Paclová, Marie Paclová, Františka Malcová z Veličova a Karel Štanc z Horelic. Dne 10. září l.r. přistoupil pak František König ze Žirelic, takře bylo celkem 16 dětí.